

12

2006. DECEMBER

Szivarvány

PIROS ALMA, ARANY DIÓ,
KISJÉZUSRÓL DALOLNI JÓ!

TÓTH ÁGNES

Karácsony

Karácsonyváro a tél,
Fehér szárnyán szél zenél,
Mosolyog a Hold az égen,
Hóangyalkák szállnak szépen.
Ezüst fenyő tárja karját,
Tőlük várja hópalástját.
Lent a völgyben szól a harang,
Azt énekli: „giling-galang” –
Hirdeti a Szent Ünnepet,
A kis Jézus megszületett.

DONKÓ LÁSZLÓ

Hálaének

Piros alma, arany dió,
Kisjézusról dalolni jó,
dicsérni és áldani őt
az ünnepi fenyő előtt.

Fogni anya, apa kezét,
a csönd a jó, nem kell beszéd,
hálaének, ünnepi csönd
békés, víg Karácsonyt köszönt!

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

Karácsony estéjén
Nagyon réges-régen
Csudafényes csillag
Tűnt elő az égen.
Egy istálló fölé
Árasztotta fényét,
Nagy örömet jelzett,
Jézus születését.

Mezőfelei köszöntő

Adjon Isten sokakat,
Sok karácsony
napokat.
Érhessük meg
békében,
Lelkünk üdvösségében.

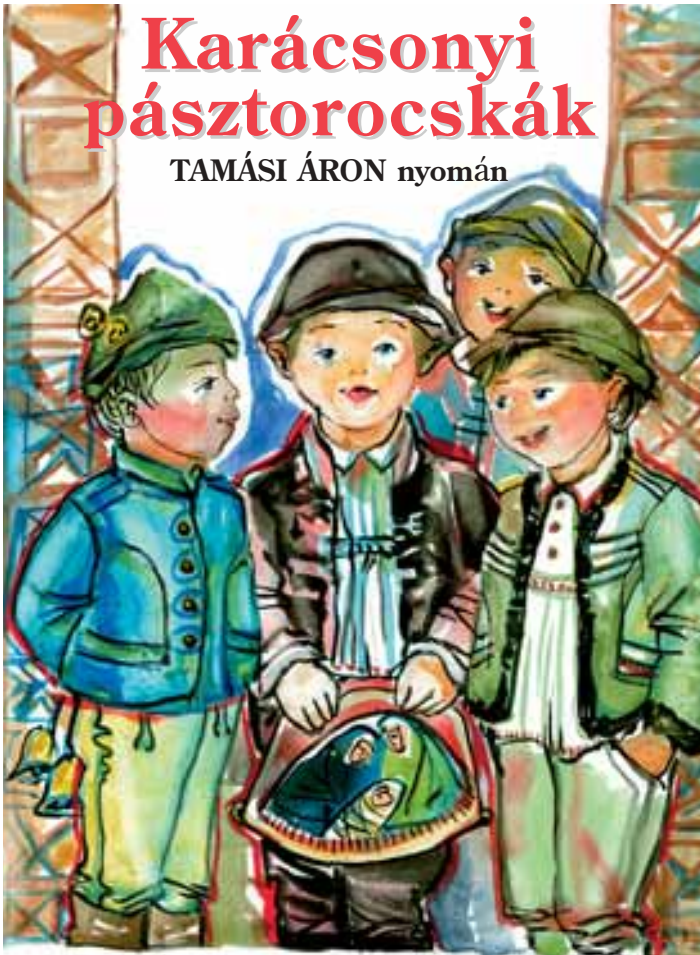
Siklódi köszöntő

Áldott, boldog Karácsonyt kívánunk!

Karácsonyi pásztorcskák

TAMÁSI ÁRON nyomán

Tizenhárom éves voltam, s vezére a zsenge pásztoroknak. Ezek mind korombéli fiúk voltak, akiket gondosan megválogattunk, s aztán tanulni kezdtük a szerepünket.

Igy készültünk a karácsonyi kántálásra.

S végre a föld örömet kiáltott az égre, és az ég örömet kiáltott a földre. Karácsony este lett.

A házak tetején a hó világított, bent a szobákban pedig szelíden a lámpa. Megálltunk egy kapu előtt. Lázár gazda lakott ott, s volt neki egy lánya is. Hát azon a kapun énekszóval, bátran bévonultunk, s az ajtó előtt felcsendült a beköszöntő hangja:

*Örülj és örvendezz, nemes házigazda:
Kigyúlt a világnak Betlehem csillagja.*

Lázár gazda szólt nekünk ünnepélyesen:
*Jónál jobb hírt hoztok, halljuk valahányan,
Gyertek azért beljebb, akármilyen bátran.*

A szó végére megnyitotta nekünk az ajtót; s mi pedig egyenes cérnasorban, mint a vadlábcskák, bévonultunk az ünnepi szobába.

Katonás léptekkel előrevezettem a sort, és hangzatosan megszólaltam:

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

*Ahol a nap felkél, ama tájról jöttünk,
Hírmondás kedviért nagy utakat tettünk.
Mert szólott egy csillag, éppen felkelőben,
Hogy gyorsan induljunk éjféli időben.
Napkelet országból így el is indultunk,
S ezen kedves házba hozott el az utunk,
Származásunk felől sem hagyunk kétségben,
Vagyis bajban nőttünk s tartós szegénységben;
S kik a juhnyáj után vénen vánszorognak,
Fiai vagyunk mi csordapásztoroknak.
Dehát ez voltunkat az Úr nem tekinté,
Hanem angyalával néküink megjelenté,
Hogy földre lejöve világ megváltója,
Kinek a mi nyájunk igaz szószólója. Ámen.
Majd együtt mondtuk:*

– Szent jó estét kívánunk!

Szíves szóval a gazda biztatni kezdett, hogy üljünk le. Köszöngettük a szíves szót, s mint nagyra becsült férfiak, ki-ki a megillető helyre le is ült. A kislány pedig, mint nyíló házi-asszony, kolbászt hozott az asztalra, s egy cserépfazékban töltött káposztát. A kolbász még cerszegett a forró zsírban, s rotyogott majd-

nem a káposzta is.

A kisleány elmenőben virágot tűzött a sapkáinkra. S mi azokban a virágos kucsmákban rázendítettünk egy új énekre; s a patyolat estében zengedezve haladván egy másik lányos ház felé, ragyogott nyilván a mi szemünk is, mint a betlehem csillag.

WEÖRES SÁNDOR

Karácsonyi pásztorok

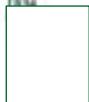
Ki pattogat – durrogtat
karikás ostorral?
Pitt-patt, durr-durr,
karikás ostorral?

Ki tülkölget – tutulgat
hosszú ökörszarvon?
Tilli-tlullu,
cifra ökörszarvon?

Ki kolompol – csilingel
kolomppal – csengővel?
Klot-klot, csing-ling,
kolomppal – csengővel?

Karácsonyi pásztorok,
pásztorok,
azok pattogatnak,
azok durrogtatnak,
azok tülkölgetnek,
azok tutulgatnak,
azok kolompolnak,
azok csilingelnek,
zörgetik a kiskapukat,
háborítják a kutyákat,
házról házra járnak,
pohár borért köszöntenek,
kalácsért kántálnak.

CSEH KATALIN

Áldás

Túró a tömlőben,
 Zsír a bödönben,
 Tej a köcsögben
 Vagyis a sajtárban,
 Búza a hombárban,
 Kolbász a kamrában,
 Bor a butykosban,
 Tányértörlő, terítő
 S még mi van a sublótban?
 Pendely, fersing, rokolya
 A tulipántos ládában,
 Jóreménység, békesség
 Gazduramék házában.

RAJZOLJ

fenyőt a karácsonyi,
 piros tojást a húsvéti
 jelképek mellé.
 Mesélj róluk!

BAK SÁRA
 rajzai

Hópehely és Fagykirály

Hópehely éppen a világ tetején, az Üveghegyen, Fagykirály jégpalotájában üldögélt. Azért lakott itt, hogy szórakoztassa a hegyekben élő, rettentő Fagykirályt, nehogy unalmában alászálljon a nagyvilágba, s mindent jéggé dermesszen.

De szerencsére Fagykirálynak elég volt rá néznie Hópehelyre, s máris megenyhült kis-sé... Épp csak annyira, hogy ne fagyot, hanem havat küldjön a világra. Hullt, hullt a hó, míg nem akkora lett, hogy a mogyoróbokornak derékig ért, Mókusék, Egérek, Madárek már világgá akartak menni, a pöttömnyi erdei manók pedig nyakig süppedtek bele.

Ekkor azonban a furfangos Hópehely segítségükre sietett.

– Kedves, erős Fagykirály, gyere velem játszani – csilingelte kedvesen, azzal ment egyenesen a palota erkélyére.

A király kíváncsian követte.

Alattuk terült el a nagy világ: a Hargita, a Kerekmező, a két Küküllő, egész Erdőhon, sőt a kéken ringatózó Óperenciás-tenger is.

– Én rámutatok valamire – magyarázta Hópehely –, te pedig amilyen gyorsan csak tudsz, fújj fagyot rá.

– Hű, de jó játék! – dörögte Fagykirály.

– Igen ám – szólt közbe Hópehely –, de

csak a hó szabad megfagyjon, semmi más.

Fagykirály intett, hogy kezdődhet a móka.

– Hopp! – kiáltott Hópehely – Oda... – Mutatott fel a világ tetejére, ahol egy barlangszáj tátogott sötét üregével.

Süvöltés, reccsenés hallatszott. Azon nyomban fagyott hó takarta be a hegycsúcsot, a barlanggal együtt.

– Ez semmi nekem! – dicsekedte a király.

TOMOS TÜNDE rajzai

Hópehely ekkor egy távoli szürke pontra mutatott. Ott volt az erdő, hol a manók éltek.

Fújt egyet a király, s lám, a fagyban elállt a havazás, hogy kivilágosodott az erdő.

Hópehely hirtelen a hátuk mögé mutatott. Fagykirály fújt egyet, észre sem véve, mit művelt. Köröskörül, kívül-belül fagyott hó borította be a palotát.

– Na megállj! – dörögte Fagykirály. – Hóba fagyasztattad a palotámat. Megállj! Adok én neked játékot... – kiabálta, hogy a hegyek is remegtek a hangjától. Dúlt-fúlt mérgében, elfeledve, hogy Hópehely milyen könnyű. Libent egyet, s már hegyen-völgyön is túl járt, elvegyült millió testvére között.

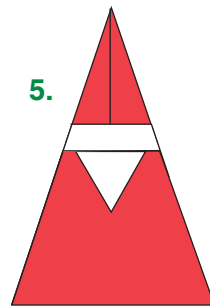
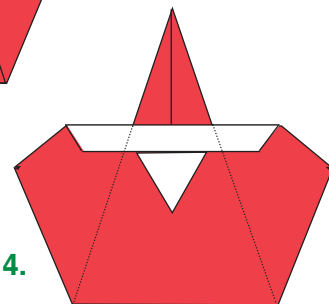
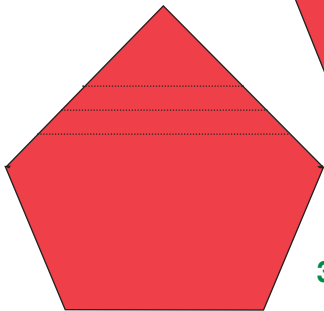
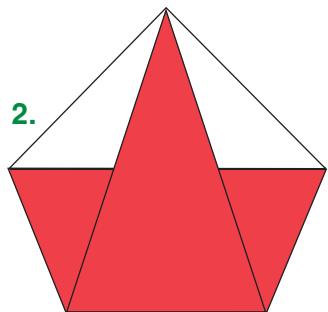
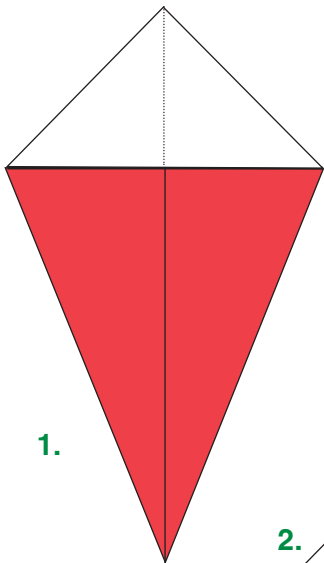
Az erdőben helyreállt a béke. Mindenki tudta, hogy Hópehely segített nekik. Az erdőlakók ismét tudtak járni a lefagyott, megkeményedett havon. Manócskáék alagutakat fúrtak bele, ezen keresztül látogatták egymást, amikor csak kedvük támadt.

Ilyen szép Tél még sosem volt arrafelé.

Szente B. Levente, Székelykeresztúr

Mikulás

Piros-fehér, 9x9 cm-es négyzetből hajtogatjuk. Tölcsérhajtással kezdjük (1), az alsó csúcsot a felsőhöz hajtjuk (2), megfordítjuk (3), és lépcsőzetesen behajtjuk (4). Hátrahajtjuk az oldalakat (5), végül szemet, száját rajzolunk neki.

Üdvözet és ünnepi lámpás is egyúttal a csíkmenasági gyerekek ajándéka. Vágd körül a vastag vonalak mentén a lapot és a belső ablakot is.

A pontok vonalán hajtsd össze. A belső oldalakra ünnepi köszöntőt írhatasz. Ha felállítod, és a közepére teamécsest teszel, a Szent Család meghitt békéje fénylik majd a ti szobátokban is.

Másold a gömböt színes csomagolópapírra vagy karácsonyi szalvétára, ragaszd fehér lapra, és azt is vágd körül. Hajtsd kettőbe, lyukaszd ki, és fűzd fonalra. Ha tarka papírból vágod, már kész is, ha egyszínű a gömböd, díszítheted papírrátét mintákkal. Belső lapjára üdvözetet írhatsz, vagy a karácsonyfákat ékesítheted vele.

*Az erdőfülei ötödikesek
ötlete.*

DÍSZÍTSD KI

az ünnepi mézeskalácsokat. Figyelj, hogy a sorok ritmusa megmaradjon – segít az alájuk rajzolt pontsor.

Mikulás bácsi a
sötétben összekeverte
az ajándékokat.

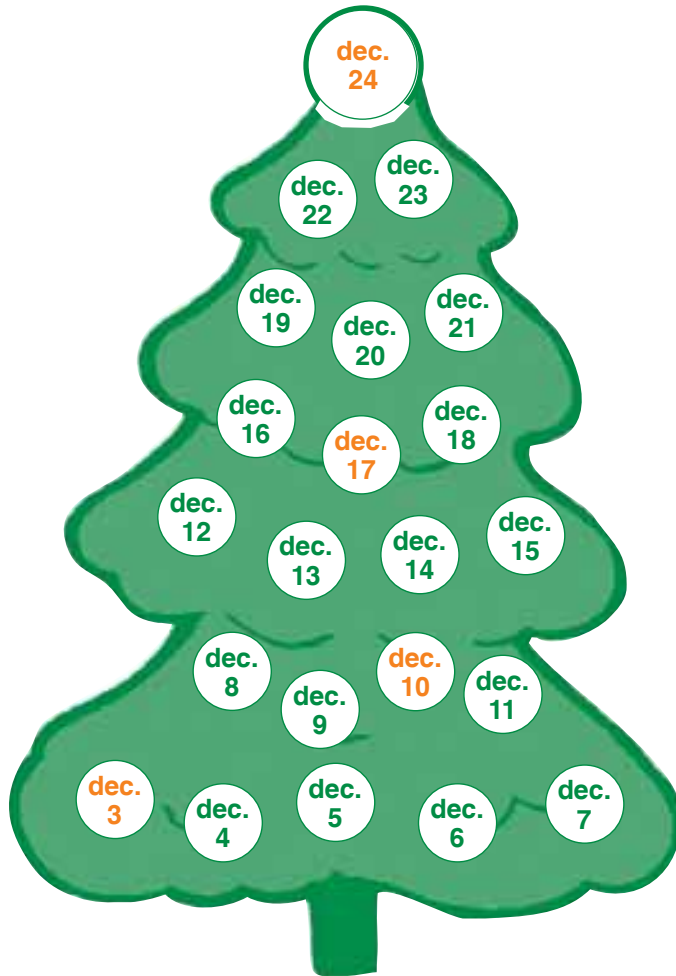
**KERESD
MEG,**

hogy kié a cipő, és
kié az ajándék.

SZILÁGYI TOSA KATALIN
rajzai

Vonatos adventi naptár

Vágd ki a fenyőt, ragaszd egy nagy rajztömlap bal alsó részére.

Advent minden napján vágj ki egy díszecskét a 22. oldalról, és ragaszd a fenyő számozott pöttyére. Mire minden üres kör betelik, eljön Karácsony is. A 22-23. oldalról vágd ki a mozdonyt, a vagonokat, és ragaszd a rajzlapra úgy, ahogy a kis rajz mutatja. Mozdonyvezetőnek magadat rajzold be, a vagonokba pedig családod tagjait.

Advent négy vasárnapján, amikor a koszorún rendre meggyújtjátok az igazi gyertyákat, te is rajzolj lángot a vagonok oldalát díszítő gyertyákra. Mire mind a négy gyertya lángja fellobban, tisztaság lesz szívünkben és otthonunkban, és befut az advent-vonat a fényes állomásra: a Szenteste áldott békéjébe.

Szivárvány - POSTA

Osz folyamán nemcsak a fákról hulltak sűrűn a levelek, hanem a postás bácsi zsákjából is. Nagy izgalommal bontogattuk leveleiteket, csodáltuk a rajzokat, olvastuk az üzeneteket, és válogattunk közülük a Szivárványba is. Minden levélküldő köszönetet, dicséretet érdemel: **Mózes Andrea**, Marosvásárhely; **Gergen Andrea**, Székelyudvarhely; **Kacsó Zsuzsanna**, Csíkszereda; **Vicsai Mária**, Monó; **László Bianka**, Völcsök; a **sepsiszentgyörgyi** Váradi József Iskola I. E; a **gyergyóalfalvi** alszegi Iskola I-II., a Sövér Elek Iskolaközpont I. B; a **szatmárnémeti** Művészeti Líceum I. B, a Bălcescu-Petőfi Iskola I. C; a **csíkszentdomokosi** Márton Áron Iskola I. A osztálya, a **detrehemtelepi** I-II.; a **segesvári** I.; az **érszakácsi** I-III.; a **varsolci** I. B osztály; a **nagyvárad** Evangélikus Óvoda német csoportja.

Sebesi
Eszter,
Szatmárnémeti

Kis hurka, nagy hurka

Körben állunk, a „kis hurkára” kétszer leguggolunk, a „nagy hurkára” kétszer lábujjhegyre állunk, és kezünket magasba lendítjük, a „tarisznyámat hadd húzza” ütemére pedig törzshajlítás közben ujjunkkal cipőnk orrát érintgetjük. A második sor első két ütemére helyben járunk dobbantva, mintha a havat vernénk le csizmánkról, az utolsó két ütemre tapsolunk.

Óvó néni a bíró, aki eltéveszti, zálogot ad.

KERESD MEG,

melyik kis részlet illik a képbe.

SZÁMOLD MEG,

melyik finomságból hány van Tiptupa kamrájában.

Kukucsi mindenkit elkísért a tisztás széléig.

– Nem ártana, ha friss vacsoráról gondoskodnánk – jegyezte meg Csipike, amikor már csak hármásban maradtak. – Mézünk ugyan még akad, és édesgyökér is van bőven, de a mézbe jól fogna egy kis friss szamóca!

– Helyes – bólintott Kukucsi – te csak szedjél szamócát, én addig elmelegyek harmatért, mert a táncoló ifjúság mind megitta... – ám egyszerre csak elhallgatott Csipike tekintetétől.

– Te csak egyet se harmatozz, Kukucsi. Inkább szedjél szamócát, de ne téveszd össze a farkascseresznyével!

– Jaj de jó lesz, nagyon szeretem a szamócát – örvendezett Típetupa. – A lakomán mind felcsipkedték előlem

FODOR SÁNDOR

CSIPIKE

4. Mit szed Kukucsi?

Madárék... – tette hozzá halkán, nehogy a bükkfa ágán üldögélő Madár meghallja.

Kukucsi azonban elgondolkozva nézett a messzeségbe.

– Én azt hiszem, nem szamócát szedek – jegyezte meg halkán.

– Málnát? – kíváncsiskodott Típetupa.

– Inkább a sátorfámat – felelte Kukucsi.

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlap
4. kockájába!

ZÁGONI BALÁZS

Mozdonyos mese

Barni nagyon, de nagyon szerette a mozdonyokat. Szeretett mozdonyt rajzolni, mozdonyos képet nézni, mozdonyos mesét hallgatni, és mozdonyokkal álmodni. Eldöntötte, hogy ha nagy lesz, ő is mozdonyvezető lesz.

Történt egyszer, hogy Apa meg Barni hamarabb mentek ki Anya elé az állomásra, hogy báméskodjanak egy kicsit. De a vonatok mind délutáni álmukat aludták.

Egy mozdony volt csak ébren, aki előbb balról jobbra, később jobbról balra ment át az állomáson, végül két rövidet füttyentett, és megállt Barniéék előtt. Hatalmas kerekei, nagy rugói voltak, a motorja pedig úgy dübörgött, hogy Barni nem is merte elengedni Apa kezét. A mozdonyvezető bácsi köszönt Apának, és elkezdtek beszélgetni.

Barni beláthatott a fülkébe. Nagyon sok gomb és fogantyú volt benne, de kormánykerék sehol sem volt.

– Akkor vajon hogy irányítják ezt a nagy mozdonyt? – gondolkozott.

Be szeretett volna nézni jobban, de hát még kicsi volt, a mozdony pedig nagy, és rettenetesen hangos.

Ekkor Apa hirtelen felemelte Barnit .

– Gyere, nézd meg belülről! – mondta Apa, és már repítette volna a mozdony felé.

– Nem, nem! – kiáltott Barni. És úgy átölelte Apa nyakát, hogy Apa köhögni kezdett.

Apa megsimogatta a fejét, úgy biztatta:

– A mozdonyvezető bácsi megengedi.

– De a mozdony megharagszik, ha felülök! – súgta Barni.

– Barni, ez a mozdony egy cseppet sem haragszik, és nem is örül. Ez egy gép, szót fogad annak, aki vezeti – magyarázta Apa.

A mozdonyvezető megnyomta kétszer a sípot. A vidám füttyszóra Barni felkapta a fejét.

– Mit mondott a mozdony?

– Azt hiszem, azt mondta, hogy felülhetsz – mosolygott Apa.

– De azt is mondta, hogy te is fel kell szállj

velem, Apa – toldotta meg Barni.

Így együtt szálltak fel a mozdonyra. A mozdonyvezető bácsi megfordult, és beült a másik irányba egy másik székre. Itt is ugyanolyan karok és fogantyúk voltak, mint a túlsó végén, sőt ugyanolyan síp is. Ez bizony olyan mozdony volt, ami mindkét irányba tudott menni! A mozdonyvezető bácsi most az ölébe ültette Barnit, és együtt nyomták a kart, ami elindította a mozdonyt. Barni nagyon óvatosan fogta, nehogy lecsússzon a mozdony a sínekről. A vezető bácsi rátette Barni kezét a sípra.

– Nyomd meg nyugodtan, hadd sípoljon a mozdony! Nyomjad csak!

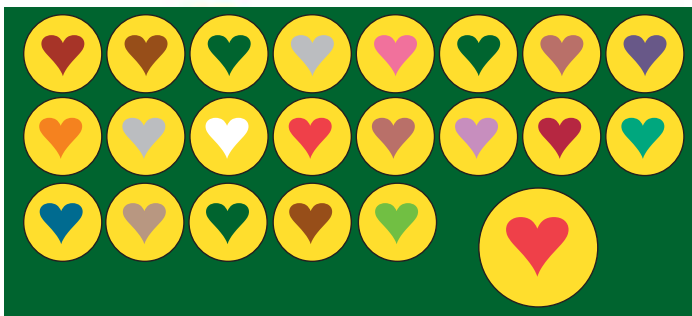
Barni csak egy kicsit nyomta meg a sípot, nem akarta felébreszteni az alvó mozdonyokat. Aztán együtt meghúzták a féket, és a mozdony megállt.

Volt mit mesélni Anyának, aki az elején nem is tudta elképzelni, hogy Barni igazi mozdonyt vezetett. Csak akkor kezdte elhinni, amikor Barni intett a mozdonynak, az pedig barátságosan visszasípolt.

UNIPAN HELGA rajza

Az Advent-vonat
leírását
a 16. oldalon
olvashatod.

Boldog Karácsonyt kívánunk!

Nos, ránk köszöntött az esztendő utolsó, és sokak számára legszebb hónapja, a december. Ez akkor is gyönyörű, ha a hó még nem födte be fehér pihével a tájat, a házakat. Mennyi öröm vár rátok! Mindjárt az elején ugyanis, Mikulás Bácsi látogat el hozzátok, hogy ablakba-ajtó elé kitett, szépen megtakarított cipőtökbe édes-séget, apró ajándékot tegyen. Előfordul ilyenkor, hogy hűséges, bár kevésbé rokonszen-

Józsa Boglárka, Kökös

ves kísérője, a Krampusz is vele tart, s az ajándék mellé egy-egy virgácsot is dugdos.

December 24-26-án Karácsony, majd pedig az esztendő-től búcsúzó Szilveszter ünnepe hoz sok örömet, bár ennek inkább a felnőttek örvendeznek igazán.

De a Karácsony – az mindenkié. Jézuska születésére emlékezünk ilyenkor, aki a szeretetet hozta közénk, és ennek a győzelméért halt meg. Ezért hívjuk a Karácsonyt a Szeretet ünnepének.

Ezen a napon az emberek örömet szereznek kedveseiknek, legelső sorban gyermekeiknek, unokáiknak. Az

Rác Nóra, Mocsolya

én öreg Barátom, aki engem kitalált, akinek a rólam szóló történeteket diktálom, és ma is tollba mondom ezt a levelet, büszkén mutogatja azt a pici babát, amelyet kislány unokája varrt neki karácsonyi ajándékkul, és a szép levelet, amelyet gyönyörűen írt-rajzolt neki fiúunokája. Ezek az ajándékok azért különösen kedvesek neki, mert szeretettel készültek. Ha már itt tartunk: nézzetek jól körül az

iskolában, az oviban. Kis társaitok között akad nem egy, akinek esetleg még karácsonyfára se telt. Hátha (tévedésből) a ti fátok alá is tett az Annyal valamit, amit nekik szánt ajándékból-finomságból? Adjátok hát oda nekik jó szívvel.

Alig három nappal a varázslatos Karácsony-este előtt a természet is meglep titeket és a felnőtteket egyaránt. Az ős óta egyre kurtuló napok rövidülése megáll, december 21-gyel kezdődően nyúlni kezdenek a nappalok. Eleinte észre se vevődik, aztán már nyilvánvalóvá válik, hogy mind később megy le a nap, és mind korábban kukorékol a kakas hajnalra.

Hát ezt mind december hozza nekünk. Én pedig boldog Karácsonyt, kellemes vakációt kívánok nektek.

Melyhez hasonló jókat, CSIPIKE

E lapszám támogatói:

SZÜLŐFÖLD ALAP a határon túl élő magyarok megsegítéséért,

Címlap: Bartha Kinga, Tordaharaszto;
Sajgó Réka, Tekerőpatak; Kötő Melissa, Kolozsvár;
Hátlap: BAK SÁRA, ZSIGMOND EMESE

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVII. évfolyam, 300. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlap: www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGAR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. **Ara 1,5 lej**

Hamarosan itt a tél,
Már leszállt az első dér.
Mire megérkezik Télapó,
Talán leesik az első hó.

Kovács Bianka, Margitta

Tél van, tél van, nagy öröm,
Mindjárt itt a Télapó.
Minden szép és ragyogó,
Ajándékot kapni jó,
Éljen, éljen Télapó!

**Bartha Éva Vivien,
Maroskeresztúr**

- Hol késeL, Mikulás?
- A kéményben vagyok!
- Hát puttanyod hozod-e?
- Hátamon hordozom!
- S benne mi jó lapul?
- Dió, alma s mogyoró!
- Virgácsot osztasz-e?
- Jó gyermeknek sohase!

Nagy Boróka, Margitta

**Egyed Yvett,
Gyergyószentmiklós**

Mikulás, indulás!
Késni ugyanis
Nem szokás.
Lapozom a naptáram,
Átolvasom a listámat,
S várlak, várlak, várlak!

**Bódiss Boglárka,
Margitta**

**Nagy Anita és
Kiss Renáta, Völcsök**

**Dénes Petra,
Sepsiszentgyörgy**

Van egy fehér ember a
hűvös hóban. Még mi le-
het a fehér hóban? Egy
nagy fa áll a havason. Ar-
ra jön egy piros ember.
Az meg ki lehet? A téli
havas úton a fehér és a
piros ember megbarát-
kozik.

**Szabó Tímea,
Vámosgálfalva**

Csejdi Helga, Vármező

Karácsony táján az adventi koszorún lassan ki-
gyúlnak a gyertyák, égnek
világítva, lobogva. Csengők
csilingelnek, hogy Jézus
megszületett.

Láng Laura, Csanáros

Péter Vivien, Marosvásárhely

A karácsonyfa alatt sok ajándék van. Dóra
megpillantotta a maga csomagját. Kicsoma-
golta, és meglátta a babát, amit már úgy
várt. A szomszédban lakott Zsuzsa. Neki az
angyal nem hozott ajándékot. Zsuzsa át-
ment Dórához.

– Jaj, de szép ba-
bát kaptál, Dóra!

Dóra egy pillanatig gondolko-
zott, aztán odaadta Zsuzsának a
babát.

– Tessék, a tied!

A karácsonyfa alatt ketten éne-
keltek, és nagyon boldogok vol-
tak. Dóra rájött, hogy jobb adni,
mint kapni.

Kelemen Kriszta, Parajd

Molnár Csongor,
Marosvásárhely

Ianosi Evelin,
Marosvásárhely

A tél eljött, hull a hó,
Nagyot repül a szánkó.
A fenyőfán sok dió,
Ajándék is kapható,
Kántálás is hallható,
Gyerekeknek ez a jó.

Koncz Imola, Szamosújvár

Kedves Csipike!

Te olyan csodálatosan mesélsz, hogy én mindent
megérték, s nem kell mindenről a felnőtteket kérdez-
nem. Ha Télapó arra jár, kérd meg, hogy hozzon ne-
kem egy dzsungeles könyvet. Ígérem, hogy jól tanu-
lok, otthon és az iskolában is elvégzem a feladataimat.

Kovács Norbert, Szilágysomlyó

Nyitnike Karácsonya

– Hová tűntek a barátaink? Félek ettől a fehér csendtől, anyukám. Fázom és éhes vagyok.

– Türelem, Nyitnike! A tél nem tart örökké. Épp ma török meg a hatalma. Gyere, ünnepeljük ezt meg.

– Ez a fa zöld maradt? Szia, fenyőrigó! Csókolom, harkály bácsi!

– Látod, milyen sokan vagyunk? A fenyő zöld sátra elrejt, és tobozai finom maggal kínálnak.

– Nézzétek azt a fényes csillagot! Gyertek, mutatok még más csodát is.

– De gyönyörű! Mint a mi fenyőnk, csak sokkal fényesebb!

– Egyetek, kis didergők!

– A madárkák vajon tudják, hogy ma éjjel megszületett a Megváltó?